

Poul van Deurs Jensen

født i Borgergade i Horsens den 27. december 1943. Som barn flyttede familien til Frimurerlogen i Havnealle.

Han tog realeksamen på Hulvej skole. Familien - og ikke mindst morfaderen - havde planlagt, at Poul van Deurs Jensen skulle være boghandler - som morfaderen, der havde boghandel i Søndergade.

Så Poul van Deurs Jensen gik handelsvejen ved som 16-årig at starte på handelsskole i Århus. Som 17-årig flyttede han til Århus og har ikke boet i Horsens siden.

Med handelsstuderhuen på hovedet kom han som 19-årig i lære hos en boghandler i Kolding, hvor han blev udlært, selv om han fandt faget kedeligt. I Kolding traf han i 1963 Åse, som han giftede sig med i 1967. Efter to og et halvt års militærtid i Haderslev arbejdede han et halvt år hos en boghandler i byen.

Så bød chancen sig for at prøve noget andet. Et vaskepulverfirma (dem med Ariel) prøvede at komme ind i Danmark. Her blev Poul van Deurs Jensen sælger, og da firmaet opgav det danske marked, kom han tre måneder til Sverige. Derefter uddannede firmaet ham seks måneder i England. Det blev til et halvt år mere i det engelske, inden van Deurs fik adresse i Vesteråes i Sverige og stilling som distriktchef for vaskepulverfirmaet.

I 1971 kom Poul van Deurs Jensen til R.J. Reynolds Tobacco International. Han blev salgsleder for Skandinavien, og familien flyttede til Stockholm. Børnene Peter og Anne blev født i Sverige for henholdsvis 25 og 23 år siden.

Efter et par forfremmelser tilbød Reynolds i 1983 Poul van Deurs Jensen, at han kunne blive direktør for firmaets afdeling/tobaksfabrik i Schweiz.

Schweiz-afdelingen havde i 1983 arbejde til 140 mand. Nu er der 330, og cigaretfabrikken er en af de største arbejdspladser i Luzern-området.

I dag har van Deurs ansvaret for firmaets markeder i 12 europæiske lande og 900 ansatte under sig.

Åse og Poul van Deurs Jensen bor i et af de bedst beliggende huse i Meppen.

MEPPEN - Byen Meppen ved Luzern i Schweiz.

Den ligger grønt, smukt og malerisk ved en sø, hvor motor- og sejlbådene ligger dels for svaj i små bugter og dels i endnu mindre havne. Søen omkranses af bjerge. Og på de højeste alpetoppe forsvinder sneen aldrig. Byen har hyggelige små gader og butikker. Der er huse - store og små - og på en eng i byen, presset ind mellem motionscentret og supermarkedet, græsser en halv snes får. Byen har en hyggelig lille togstation, broer og tunneller. Og en jernbane gennemskærer idyllen.

Meppen er alle model-jernbanebyers moder.

Fra denne idylliske base, har Poul van Deurs Jensen sit virke. Han og fru, Åse, bor i et af de allerbedst beliggende huse i Meppen. Omkring et par hundrede kvadratmeter bolig med udsigt til Meppen, søen og Alperne. Og nedenfor huset, der ligger op ad en skrænt, står en stor BMW foran garagen med den automatiske port.

Huset er indrettet med alle tænkelige bekvemmeligheder. Dyrt og eksklusivt møbleret. Alligevel er det foretrukne rum en havestue udstyret med pejs og havemøbler.

Poul van Deurs Jensen er vice-præsident i den amerikanske cigaretgigant R. J. Reynolds Tobacco International, Hans arbejde er at sætte målsætningerne og lægge strategi for de 12 markeder, han er ansvarlig for. I Benelux-landene, Storbritannien, Schweiz, Østrig og Skandinavien. Reynolds omsætning i de 12 lande er på 1,2 milliarder dollars, næsten syv milliarder danske kr.

En anden del af jobbet er at sørge for, at de rette folk er ansat, og at deres uddannelse til stadighed er ført a jour. Bl.a. er seks ad

En mand på toppen

Udsigten er fantastisk - og schweizisk. Produktet, han er salgsansvarlig for, er sundhedsskadeligt - og amerikansk. Mandens arbejdsplads er Europa og ansvarsområdet er på over 1,2 milliarder dollars. Han hedder Poul van Deurs Jensen og stammer fra Horsens

ministrerende direktører ansat under van Deurs, og nyeste skud på stammen er to tobaksfabrikker, Reynolds har købt i Finland.

- Jeg elsker arbejdet med at sætte pengemål - og overgå dem. Ellers er mit arbejde bare at sørge for, at firmaets amerikanske præsidenter ikke ser nogen grund til at blande sig i det europæiske, siger Poul van Deurs Jensen.

Den høje skat

At basen blev Schweiz, giver Poul van Deurs Jensen to grunde til.

- Dels den meget smukke beliggenhed, vores hus har. Dels skatten, der var meget høj i Sverige, og som også er det i Danmark. I Schweiz er skatten lav, og man bestemmer selv, hvad man vil bruge sine penge

til. Man har valget, om man eksempelvis vil bruge meget på en god sygeforsikring, der giver adgang til luksussyggehuse, eller nøjes med en mindre og billigere forsikring.

De højeste indtægter i Schweiz beskattes med 35 procent. Ikke meget i forhold til den danske marginalskat, der lægger beslag på omkring det dobbelte.

Den centrale beliggenhed i Schweiz er dog også en fordel. For Poul van Deurs Jensen rejser meget i embeds medfør. Men somme tider kan rejserne også kombineres med fornøjelser.

- Vi er temmelig interesserede i klassisk musik, og det sker da, at Åse rejser med mig, og vi ser en opera i Wien, fortæller Poul van Deurs Jensen.

Integreret

I dag - cirka 12,5 år efter familien flyttede til alpe-landet - er familien helt integreret i det schweiziske samfund, som ellers ikke er kendt for uden videre at indsluse fremmede.

- Meget mod sædvane fik vi straks lov at købe fast ejendom, og Åse er i dag medlem af Kulturkomiteen i Meppen. Generelt kan man sige, at det dog ofte er en fordel at komme fra Danmark. Danskere er der ingen, der har noget imod.

Vi er accepterede og endda velsete omtrent alle steder, og som danskere har vi relativt let ved at lære andre sprog, siger Poul van Deurs Jensen.

Dansk statsborger

Både han og fru har valgt at beholde deres danske statsborgerskab, selvom de som udlandsdanskere ikke har stemmeret. Det har de i øvrigt heller ikke i Schweiz. Og et dansk personnummer fik Poul van Deurs Jensen først, da han for nogle år siden blev stoppet af politiet i Danmark, fordi han havde kørt for stærkt. Og en bøde i regelrette Danmark gives ikke til en person, der ikke har et cpr-nummer. Også sønnen, Peter, er udstyret med dansk pas, selvom

han aldrig har haft adresse i det danske kongerige. Men datteren, Anne, har valgt at få schweizisk statsborgerskab.

- Det danske holder vi fast ved, siger Poul og Åse van Deurs Jensen, der dog må erkende, at det trods danske traditioner, med bl. a. ægte dansk jul med juletræ, and og risengrød og efterfølgende julefrokost, bliver stadig vanskeligere for dem at tænke på dansk. 27 år i udlandet sætter spor.

- Vi taler dansk hjemme. Men ellers foregår alt på engelsk og schweizisk tysk. De danske påvirkninger er små, og derfor er vort sprog »gammelt-dags«. Ikke mindst vore børn lød, da de var små, som var de taget direkte ud af en Far til fire-film, da den eneste dansksprogede påvirkning, de fik, netop var fra gamle danske film. Og vores dansk er ikke blevet justeret op to date, siden vi forlod landet i 1968, fortæller Poul van Deurs Jensen.

Alligevel finder han, at flytningen fra fædrelandet har været en fordel - også for børnene.

- At komme udenlands styrker familien. I helt nye og fremmede omgivelser har man i starten kun hinanden. Det er hårdt, men det giver sammenhold. Vores børn var 10 og 12 år, da vi flyttede til Meppen. Og i dag, hvor børnene er voksne, holder vi stadig meget sammen. Og med glæde tager de med os, når vi i ferierne tager hjem til min morfaders gamle sommerhus i Juelsminde, som vi nu har overtaget, siger Poul van Deurs Jensen, hvis forældre stadig bor i Horsens.